

«Вовки прибігли до підземелля як найшвидше, щоб повідомити своєму повелителю що дізнались, Лео тим часом ще переварював все. Коли Єва сказала що вовки прийшли, він зрозумів що забагато про все думає, і через деякий час змирився із своєю долею і почав чекати. Приблизно через пару хвилин вовки появились перед ним і почали говорити»

— [Повелиель, повелитель! Ми побачили павуків!] «Лео спочатку не зрозумів, чому його підлеглі так кричать, ну побачили ви павуків і що? Лиш через деякий час його лице скисло, бо до нього дійшла неприємна реальність цього світу, і він швидко дав питання на яке хотів мати відповідь»

— Яких розмірів павуки? «В нього ще була надія що павуки маленькі»

— [Більшість павуків малі приблизно в п'ятеро менші за нас.] «Від цих слів Лео стало трохи лекше, але відразу йому стао погано від слова „БІЛЬШІСТЬ“ бо це означає, що є... але він не встиг продовжити бо вовки продовжили говорити» [Але є як мінімум один паук приблизно в три рази більший ніж ми]

«Нероздумуючи Лео швидко дав запитання Єві» — Яка імовірність того що ці павуки ідуть саме сюда?

— [Досить висока через те що, коли підземелля відновилося то випустило небагато енергії назовні, і ця енергія могла привабити деяких монстрів.]

— Твою мать! «Лео переповняв гнів, страх і паніка. Через деякий час він заспокоївся і почав думати. Подивившись на вовків він задав питання яке його інтересувало, а саме скільки в нього є часу»

— Де ви їх бачили?

— [Ми побачили їх коли вони перебирались через річку.]

— Значить у нас максимум пара хвилин. «Лео майже точно вгадав скільки у нього лишилось часу, але нажаль він помилився в нього лишилися не хвилини а секунди, бо павуки були вже в кількох десятках метрів від входу. Серед павуків були три великі павука, але один з них був більший за інших. Він був в переді за ним були два менші, а заду і збоків були найменші яких налічувалось декілька десятків, всі вони трохи відрізнялись розмірами одні були менші а інші трохи більші. Перед входом в підземелля вони зупинились, постоявши так, пару секунд вперед пішли лиш троє найбільших павуків.»

— [Павуки зайшли в підземелля.]

— Як? Вже?! Скільки всього їх?

— [Троє великих] «У Лео очі стали круглі, і паніка що секунди наростала, але говорив собі, я маю щось зробити.»

— Єва готуйся піднімати големів, але лиш тоді коли я скажу. Ви двоє за мною. « Взявши кинжал в праву руку а дубінку в ліву, пішов на зустріч з павуками.»

Внимание! Этот перевод, возможно, ещё не готов.

Его статус: перевод редактируется

<http://tl.rulate.ru/book/25016/934939>